

JUNGFRU GUNNELA OCH RIDDAR PÄRLEMAN

Medeltidsballad

Det var jung-fru Gun-ne-la, hon skol-le till
 kyr-kan fa-ra, och det var rid-dar Pär-le-
 man, han vil-le hen-ne med våld ta-ga.- Men
 al-la ä-ro de lö-ven grön i sko-gen.

"Hör ni riddar Pärleman,
 vad jag eder ber:
 när mässan hon blir hållen
 kommer jag till er."

När mässan hon var hållen
 och folket gingo ut,
 det var jungfru Gunnela,
 hon var i kyrkan till slut.

Det var jungfru Gunnela,
 talte till sin körsven så:
 "Du skall klä dig i sidentyg
 och jag i vallmaret grå!"

Det var liten körsven,
 han satte sig i vagnen med hast,
 och det var jungfru Gunnela,
 hon tog i tömmen fast.

Och när som de kommo
 på riddar Pärlemens gård,
 det var riddar Pärleman,
 han ute för henne står.

"Välkommen hit, jungfru Gunnela,
 allrakäraste min,
 åt eder har jag blandat
 nu både mjöd och vin."

Det var liten körsven,
 han dricker mjöd ur horn,
 och det var jungfru Gunnela,
 hon bär för hästarna korn.

Och det var liten körsven,
 han drack det bruna mjöd,
 och det var jungfru Gunnela,
 hon bar för hästarna hö.

Det var riddar Pärleman,
 han talte till jungfru Gunnela så:
 "Vad är för liten körsven
 som på golvet går?"

Ögon haver han snälla,
 de leka både till och från,
 och fingrar haver han mjuka
 som lärkevingar små."

När det led åt aftonen,
 var skumt i varje vrå,
 då lyste riddar Pärleman
 så snart åt sängen gå.

Det var liten körsven,
 han lade sig i sängen ner,
 och det var riddar Pärleman,
 lade sig å vackert bredvid.

"Hör ni riddar Pärleman
 vad jag säga må:
 jag är inte jungfru Gunnela,
 fast eder tyckes så.

Jag är inte jungfru Gunnela,
 fast eder tyckes så,
 jag är hennes lilla körsven
 till eder mände gå."

Det var riddar Pärleman,
 han drog sitt rostiga spjut.
 Det var liten körsven,
 han visste var dörren var ut.

Det var jungfru Gunnela,
 hon tjänte sin körsven i tro,
 ute stod hon i farstun
 med båd' strumpor och skor.

Det var jungfru Gunnela,
 hon satte sig i vagnen med hast,
 det var liten körsven,
 han tog i tömmen fast.

Det var jungfru Gunnela,
 hon gjorde Pärleman harm,
 hon skicka' honom en vagga
 till lilla körsvens barn.

Det var jungfru Gunnela,
 hon gjorde honom mera spe,
 hon skicka' honom en kruka,
 därtill en liten sked.
 Men alla äro de löven grön i skogen.